

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 21Co/43/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119334087
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bibiána Ťažiarová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:6119334087.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Bibiána Ťažiarová a členiek senátu: JUDr. Gabriela Brišková a JUDr. Andrea Dudášová, v sporovej veci žalobcu: A. B., narodený XX. XXXXXX XXXX, C. XXXX/XX, D. E., zastúpený: JUDr. Ing. Branislav Pecho, PhD., advokát, Piaristická 2, Nitra, proti žalovanému: A.P.K. Services, spol. s r.o., IČO: 46 422 251, P. Pázmaňa 58/20, Šaľa, zastúpený: JAVOR - TOKÁR advokátska kancelária, s.r.o., IČO: 36 264 750, so sídlom Stará Vajnorská cesta 37, Bratislava, o zaplatenie 6.292,31 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta č. k. 10C/47/2019-241 zo dňa 26. júna 2023, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v I. výroku v časti priznaného úroku z omeškania od 5.6.2019 do 19.6.2019 z r u š u j e a konanie v zrušenej časti z a s t a v u j e, vo zvyšnej (vyhovujúcej) časti ako aj v II. výroku p o t v r d z u j e .

II. Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom (druhým v poradí) súd prvej inštancie I. výkonom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3.210,- s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 3.210,- eur od 5. júna 2019 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku, II. stranám nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. Rozhodnutie odôvodnil s použitím a citáciou ustanovení § 52, § 652 ods. 1, 2, § 653 ods. 1, 2, § 655 ods. 1, 2, § 507 ods. 2, § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v platnom znení (ďalej len „Občiansky zákonník“), s poukazom na procesné ustanovenia § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“).

3. Súd prvej inštancie vychádzal zo skutkových zistení, že strany sporu dňa 2.8.2018 uzatvorili ústnu zmluvu o dielo, predmetom ktorej bolo zhotovenie omietol na byte u žalobcu. Dohodli sa na diela a aj cene, z titulu ktorej žalobca žalovanému v dvoch splátkach zaplatil spolu 6.164,61 eur. Žalobca zistil na diele vady, ktoré u žalovaného reklamoval. Strany dňa 19.9.2018 spísali Zápis z reklamačného konania vo veci väd rekonštrukcie bytu č. X, v ktorom žalobca reklamoval vady uvedené v zápise pod položkou 1-19, a ktoré sa žalovaný zaviazal odstrániť do 5.10.2018, pričom v prípade nedodržania termínov uvedených pri jednotlivých vadách sa zaviazal uhradiť náklady, ktoré žalobcovi vzniknú s opravou väd a dokončenie diela do finálnej podoby uvedených v jednotlivých bodoch prostredníctvom tretieho subjektu. Žalobca si zabezpečil stavebný dozor, ktorý mal dohliadať nad priebehom realizácie diela, ktorý skonštatoval, že neboli dodržané správne pracovné postupy a stavebný dozor uviedol, že omietky nie sú vo vodováhe, na stenách sú bubny a bublinky, pri vertikálnom meraní vodováhou letí stena na - 2 cm,

špalety na oknách sú krivé, detto otvor z predsiene do kuchynky. Žalobca požiadal tretí subjekt Facility SK s.r.o., so sídlom Červený Hrádok 223, Červený Hrádok o vykonanie nápravy diela, pričom spoločnosť vystavila faktúru splatnú 19.12.2018, na základe ktorej žalobca spoločnosti vyplatil prevodom na účet sumu vo výške 4.210,39 eur a následne na zaplatenie, ktorej žalobca vyzval žalovaného. Žalovaný zaplatil žalobcovi 1.000,- eur a následne žalobca SMS správami vyzýval žalovaného na zaplatenie zvyšku náhrady. Žalovaný v SMS správach ubezpečoval žalovaného, že ak bude mať uhradené faktúry, pošle mu 1.000,- eur alebo celú sumu (sms správa zo dňa 15.4.2019).

4. Na základe vykonaného dokazovania dospel prvoinštančný súd k záveru, že stranami uzavretá platná zmluva o oprave a úprave vecí, je zmluvou spotrebiteľskou. Žalovaný nevykonal opravu včas a riadne, ktorá skutočnosť vyplýva zo Zápisu z reklamačného konania vo veci väd rekonštrukcie bytu č. X na adrese C. XX, D. zo dňa 19.9.2018, keď žaloba ako objednávateľ reklamoval 19 väd, pričom strany sa dohodli tak, že v prípade nedodržania termínov uvedených pri jednotlivých vadách/dohode, sa žalovaný zaviazal uhradiť náklady, ktoré objednávateľovi vzniknú s realizáciou/opravou väd a dokončenie diela do finálnej podoby uvedených v jednotlivých bodoch prostredníctvom tretieho subjektu/iného zhotoviteľa. Žalovaný rozporoval platnosť dohody a namietal, že nie je preukázaný rozsah vykonaných opráv tak, ako boli fakturované s tým, že nezodpovedajú súpisu žalovaných vykonaných prác. Avšak nepredložil v súlade s § 151 ods. 2 CSP svoje vlastné konkrétne tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, z ktorého dôvodu okresný súd považoval popretie tvrdenia za neúčinné. Žalovaný uznal nahradiť vzniknuté náklady žalobcovi, tieto uznal v SMS 15.4.2019 a aj čiastočne uhradil svoj záväzok vo výške 1.000,- eur, kedy nenamietal výšku ceny za opravu, rozsah opráv. Okresný súd považoval dohodu strán zo dňa 19.9.2018 za platnú, nakoľko z nej vyplýva rozsah závad, bol určený dátum odstránenia reklamačných závad (5.10.2018) a žalovaný sa zaviazal žalobcovi v prípade nedodržania termínov uhradiť náklady, ktoré žalobcovi vzniknú s realizáciou/opravou väd a dokončenie diela do finálnej podoby prostredníctvom tretieho subjektu. Vypočutí svedkovia jednoznačne potvrdili, že žalovaný vykonal práce neodborne, dokonca svedok F. G. na youtube žalovanému ukazoval inštruktáž vykonania prác s návodom, ako sa majú práce vykonať. Teda pracovníci žalovaného nevedeli, ako vykonávať jednotlivé práce. V konaní vypočutý svedok A. H. I. potvrdil, že na predmetnom diele vykonával stavebný dozor s tým, že so žalobcom uzatvoril mandátnu zmluvu a jeho kolega skontroloval práce vykonané na byte u žalobcu a povedal, že tieto nie sú správne vyhotovené a nie sú v súlade so Slovenskou technickou normou. Žalovanému dal návrh, že musí opraviť odchýlky v zmysle Slovenskej technickej normy, ktorá povoľuje krivosť omietky 2 mm na 1 mm. Na mieste zistil, že sú väčšie odchýlky ako 2 mm, dokonca v jednom prípade to bola odchýlka 2,5 cm. Žalovaný sa snažil opraviť tieto odchýlky avšak bezvýsledne a nakoniec zistil, že žalovaný tieto práce nevie ani vykonať. Vady boli na všetkých plochých stenách v horizontálnom aj vo vertikálnom smere a najchúlostivejšie ich bolo vidno na rohových lištách, ktoré bolo vidno všade. Žalovaný resp. jeho pracovníci zhotovili vápenno cementovú omietku a chceli vyrovať steny, čo bola hlúposť, pretože sadrová omietka sa dá nanášať až do vrstvy 8 mm. Bubliny v sádre sa môžu vyskytnúť, a za normálnych okolností ich treba vybrúsiť a opraviť na stene. Bubliny vzniknú vtedy, keď je proces príliš rýchly alebo pomalý. Práce treba vykonávať s dlhými ladítkami, ktoré sú rovné, 2 m, pričom žalovaný používal pol metrové laty. O oprave väd diela kontroloval súpis prác, pričom bola vystavená faktúra so serióznou cenou. Žalovaného poučil akým spôsobom má práce vykonať a dokonca mu ukázal aj video na youtube, ako sa tieto omietky nanášajú a zrovnávajú. Rozsah vykonaných prác vyplýva aj z mailovej komunikácie medzi žalobcom a F. J., z predložených faktúr, ktoré žalovaný nerozporoval. Žalovaného zaviazal žalobcovi zaplatiť 3.210 eur s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 3.210,- eur od 20.6.2019 do zaplatenia. Okresný súd priznal žalobcovi úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka od 20.6.2019, t.j. druhým dňom, ktorým žalovanému uplynula lehota na plnenie od zaslania výzvy (na uplatnenie nárokov z väd diela), ktorú žalovaný prevzal 5.6.2019.

5. O náhrade trov konania rozhodol okresný súd podľa § 255 ods. 2 CSP tak, že stranám nárok na náhradu trov konania nepriznal, keď žalobca a žalovaný mali v konaní čiastočný úspech, obidvaja v rozsahu 50 %.

6. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný, zamietnutím žaloby v celom rozsahu a priznaním mu náhrady trov konania v rozsahu 100 % s poukazom na § 365 ods. 1 písm. f), h) Civilného sporového poriadku. Argumentoval tým, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, nakoľko medzi stranami neprišlo k platnému uzatvoreniu dohody majúcej obsahové náležitosti dohody podľa § 507 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, pokiaľ ide o rozsah fakturovaných vykonaných opráv, pričom tieto nezodpovedajú súpisu žalovaným vykonaných prác.

Neobstojí tvrdenie okresného súdu, že právny zástupca žalovaného napriek tomu, že rozporoval platnosť dohody a cenu, rozsah opráv, opätovne súdu nepredložil v súlade s § 151 ods. 2 CSP vlastné konkrétne tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, z ktorého dôvodu okresný súd považoval popretie tvrdenia za neúčinné. Samotný rozsah opráv žalobca špecifikoval až vo svojej záverečnej reči, pričom tam uvádzané hodnoty nie sú totožné s tým, čo podľa dohody a súpisu vykonaných prác od 13.8.2018 do 7.9.2018 mal vykonať žalovaný.

7. Žalobca odvolanie nepodal, k odvolaniu žalovaného uviedol, že napadnutý rozsudok navrhuje ako vecne správny potvrdiť. Odvolanie je účelové so snahou zmariť vymozenie pohľadávky žalobcu (žalovaný si založil už novú spoločnosť so zameniteľným názvom A.P.K. Service, spol. s r. o., so sídlom Vlčanská 6789/6A, Šaľa). Okresný súd správne (a v súlade so záväzným pokynom odvolacieho súdu) vyhodnotil celý obsah listiny - Zápis z reklamačného konania zo dňa 19.9.2018, pričom podľa táto listina obsahuje náležitosti dohody strán podľa 507 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Rovnako prvoinštančný súd správne vyhodnotil, že žalovaný počas súdneho konania síce všeobecne (blanketovo) namietol platnosť dohody, cenu a rozsah opráv, avšak vôbec nepredložil v súlade s § 151 ods. 2 CSP vlastné konkrétne tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, z ktorého dôvodu okresný súd správne považoval popretie tvrdenia za neúčinné. Žalovaný neunesol ani bremeno tvrdenia a tým ani dôkazné bremeno svojich absentujúcich konkrétnych skutkových tvrdení. Žalovaný v súdnom konaní neuviedol v čom spočíva neprímeranosť výšky žalovanej sumy, nepredložil žiadne dôkazy, ktoré by podporovali jeho tvrdenie, že sa jedná o neprímeranú sumu. Žalovaný uznal nahradiť vzniknuté náklady žalobcovi, tieto uznal v SMS správe zo dňa 15.4.2019 a aj čiastočne uhradil svoj záväzok vo výške 1.000,- eur, pričom nenamietal výšku ceny za opravu, a ani rozsah opráv. Žalovanému tak nepochybne bola zrejmá dlžná suma, ako aj právny titul a kauza tejto dlžnej sumy, ktorú žalovaný aj uznal a čiastočne plnil. To má nepochybne za následok uznanie tohto záväzku žalovaným. Z predloženej SMS komunikácie medzi žalobcom a žalovaným nevyplýva rozporovanie ceny za opravu, a ani rozsah opráv, a dokonca ani neochota žalovaného predmetnú sumu zaplatiť po tom, ako bude mať dostatok finančných prostriedkov. Až v priebehu súdneho konania žalovaný rozporoval sumu, ktorú zaplatil žalobca tretej osobe za odstránenie väd diela, avšak nepredložil žiadne svoje vlastné konkrétne tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach. Žalovaný o rozsahu prác a cene za opravu vedel z mailu už od 13.11.2018, pričom rozsah a nutnosť opráv potvrdil aj stavebný dozor a zároveň zistil, že dané práce žalovaný nevie riadne zabezpečiť pri dodržaní požadovaných pracovných a technologických postupov, žalovaný nemal ani potrebné pracovné nástroje a stavebný dozor musel zamestnancom žalovaného vysvetľovať a názorne ukázať inštruktáž na prácu so sadrovými omietkami.

8. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozsudku súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 a 2 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f/, h/ CSP), preskúmal napadnutý rozsudok v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke odvolacieho súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP) a došiel k záveru, že napadnutý I. (vyhovujúci) výrok rozsudku je nutne v časti priznaného úroku z omeškania od 5.6.2019 do 19.6.2019 postupom podľa § 389 ods. 1 písm. a) CSP zrušiť a konanie v tejto časti zastaviť (§ 161 ods. 2 CSP), vo zvyšku ako vecne správny potvrdiť (vrátane II. výroku o náhrade trov konania).

9. Predmetom konania na okresnom súde bola pôvodne požiadavka žalobcu na uloženie povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 6.292,31 eur (3.082,31 eur titulom zľavy z ceny diela + 3.210,- eur titulom zaplataenia opráv väd) s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 6.292,31 eur od 20.6.2019 do zaplataenia.

10. Rozsudkom č. k. 10C/47/2019-142 zo dňa 14.10.2021 (prvým v poradí súd prvej inštancie I. výrokom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 3.210,- eur s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 3.210,- eur od 20.6.2019 do zaplataenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku, II. výrokom v ostatnej časti žalobu zamietol (zamietnutie sumy 3.082,31 eur, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 3.082,31

eur od 20.6.2019 do zaplattenia nadobudlo právoplatnosť dňa 26.11.2021), III. výrokom rozhodol, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

11. V predmetnom spore odvolací súd prvýkrát rozhodol uznesením č. k. 10Co/6/2022-218 zo dňa 16.12.2022 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie (označený v odseku 10 – pozn. odvolacieho súdu) v napadnutých výrokoch I. a III. zrušil a v zrušenom rozsahu vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odôvodnení vytkol prvoinštančnému súdu, že vec nesprávne právne posúdil a následkom tohto pochybenia nevyhodnotil celý obsah listiny - Zápis z reklamačného konania zo dňa 19.9.2018 (na čl. 12) v časti, podľa ktorej sa konateľ zhotoviteľa zaviazal v prípade nedodržania termínov uvedených pri jednotlivých vadách/dohode uhradiť náklady, ktoré objednávateľovi vzniknú s realizáciou/ opravou väd a dokončenie diela do finálnej podoby uvedených v jednotlivých bodoch/ prostredníctvom tretieho subjektu/iného zhotoviteľa. Pričom podľa obsahu sa odvolaciemu súdu uvedený záväzok zhotoviteľa javí ako dohoda strán sporu podľa § 507 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktorej obsah nebol súdom prvej inštancie posúdený (v celom rozsahu). Okresnému súdu uložil povinnosť opätovne posúdiť vo zvyšku žalobou uplatnený nárok s poukazom na výsledky vykonaného dokazovania s dôrazom na ich vyhodnotenie postupom podľa § 191 CSP a s poukazom na princíp voľného hodnotenia dôkazov zakotveného v čl. 15 Základných princípov CSP, a to najmä so sústredením sa na listinný dôkaz na čl. 12 (v celom rozsahu) v spojení aj s § 507 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

12. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu vymedzeným rozsahom a dôvodmi odvolania žalovaného bolo posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol vo veci správne, ak žalobe (čiastočne) I. výrokom vyhovel (suma 3.210,- eur, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 3.210,- eur od 5.6.2019 do zaplattenia).

13. Podľa § 380 ods. 2 CSP na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok, prihladne odvolací súd, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené.

14. Odvolací súd je viazaný nielen rozsahom odvolania, ale i v odvolaní uplatnenými dôvodmi. Obligatórne (§ 380 ods. 2 CSP) sa zaoberá procesnými podmienkami, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené. Inou vadou konania, na ktorú musí prihliadnuť aj vtedy, ak nie je v odvolaní namietaná, je procesná vada, ktorá nezakladá zmätočnosť rozhodnutia, ale jej dôsledkom je vecná nesprávnosť, ktorej základom je porušenie procesných ustanovení upravujúcich postup súdu v občianskom súdnom konaní (uznesenie NS SR sp. zn. 4 Cdo 56/2012).

15. Podľa § 161 CSP ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky"), ods. 2 ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

16. Okrem podmienok stanovených zákonom pre vydanie rozsudku pre uznanie nároku musia byť súčasne splnené aj všetky procesné podmienky. Znamená to, že aj keby došlo k uznaniu nároku zo strany žalovaného, nemôže súd rozhodnúť rozsudkom pre uznanie nároku, ak konanie trpí takým nedostatkom podmienky konania, pre ktorý musí byť konanie zastavené, resp. ak žaloba trpí takými vadami, ktoré bránia pokračovať v konaní.

17. Podľa § 216 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu, ods. 2 súd môže prekročiť žalobný návrh a prisúdiť viac, než čoho sa strany domáhajú, iba vtedy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

18. Podľa § 219 ods. 4 CSP len čo súd vyhlási rozsudok, je ním viazaný.

19. Z viazanosti súdu tzv. petitom (návrhom výroku súdneho rozhodnutia, ktorého vydania sa žalobca domáha) vyplýva, že súd nemôže prekročiť návrhy strán sporu a prisúdiť viac, než čoho sa domáhajú (tzv. zásada ne ultra petitum) a nepochybne i to, že nemôže prisúdiť iné plnenie, než ktorého sa strany sporu domáhali. Súd musí rešpektovať predmet konania vymedzený žalobným návrhom, čo znamená že plnenie nemôže priznať ani z iného skutkového základu, než aký bol v žalobe vymedzený. Zároveň musí dbať na to, aby výroková časť rozhodnutia bola jasná, stručná, výstižná a materiálne vykonateľná.

20. Podľa § 389 ods. 1 písm. a) odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak neboli splnené procesné podmienky.

21. Za nedostatok procesnej podmienky chýbajúceho žalobného návrhu v sporovom konaní je možné považovať rozhodnutie súdu ultra petitem, teda o rozhodnutie, keď súd priznal viac než bolo žalobou uplatnené s výnimkou situácie, kde to zákon umožňuje (§ 216 ods. 2 CSP). Ak by došlo bezdôvodne k prekročeniu žalobného návrhu, odvolací súd v tejto časti zruší rozsudok a konanie zastaví.

22. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní o napadnutom I. výroku sa neriadil dôsledne ustanovením § 216 ods. 2 CSP, keď zjavne opomenul tú skutočnosť, že žalobca sa domáhal zaplataenia (okrem iného) úroku z omeškania 5 % ročne od 20.6.2019 do zaplataenia, pričom ak prvoinštančný súd priznal napadnutým rozsudkom úrok z omeškania už od 5.6.2019 do zaplataenia, rozhodol v časti úroku z omeškania od 5.6.2019 do 19.9.2019 v tejto časti o nároku, ktorý nebol predmetom konania (v zmysle žaloby žalobcu).

23. S ohľadom na uvedené v odseku 22, ide o taký nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, preto odvolací súd vzhľadom na túto procesnú vadu spočívajúcu v nenaplnení podmienok konania musel zrušiť napadnutý I. výrok rozsudku súdu prvej inštancie v časti priznaného úroku z omeškania od 5.6.2019 do 19.6.2019 podľa ust. § 389 ods. 1 písm. a) CSP a konanie v zrušenom rozsahu podľa ust. § 161 ods. 2 CSP zastaviť.

24. Pretože odvolací súd preberá ohľadom zvyšku priznaného nároku (3.210,- eur, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 3.210,- eur od 20.6.2019 do zaplataenia) v celom rozsahu súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, ktorý vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie v danej veci, výsledky dokazovania správne vyhodnotil a dospel i k správnym skutkovým záverom, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcami uplatnených nárokov, a pretože odvolací súd zároveň v celom rozsahu zdieľa i právne závery súdu prvej inštancie vo veci, s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 CSP odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku (aj rozsahu napadnutého rozsudku). Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchyliť v napadnutom rozsahu a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi, ktorý vo svojom odvolaní neuvádza žiadne nové podstatné skutkové či právne argumenty než tie, ktoré uviedol už pred súdom prvej inštancie, ktorý sa s nimi primerane vysporiadal.

25. Keďže súd prvej inštancie napadnutý rozsudok vo všetkých jeho častiach (s dôrazom na vyhovieanie nároku - 3.210,- eur, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 3.210,- eur od 20.6.2019 do zaplataenia) riadne odôvodnil, pričom zároveň sa vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami tvoriacimi základ pre rozhodnutie a odvolací súd sa s týmto odôvodnením v plnej miere stotožňuje, k veci považuje za potrebné dodať iba nasledovné:

26. Žalovaný uplatnil odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP (rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci).

27. Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, tzn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamena iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.

28. Odvolací súd zotráva na závere v zmysle odseku 17 uznesenia č. k. 10Co/6/2022-218 zo dňa 16.12.2022, že zmluva uzavretá medzi stranami je zmluvou o úprave a úprave veci (§ 652 - § 655 Občianskeho zákonníka), ktorá je osobitným podtypom zmluvy o dielo (§ 631 a nasl. Občianskeho zákonníka). Predmetná zmluva je aj zmluvou spotrebiteľskou, keďže žalovaný ako právnická osoba

sa zaviazal žalobcovi ako spotrebiteľovi poskytnúť v rámci svojho vykonať úprave veci (dielo) podľa § 652 Občianskeho zákonníka. Spotrebiteľská zmluva nesmie obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a pokiaľ zmluva obsahuje takéto neprijateľné podmienky, tak tieto sú neplatné. Okrem toho v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

29. Podľa § 507 ods. 2 Občianskeho zákonníka práva vyplývajúce zo zodpovednosti za vady môžu byť pri jednotlivých záväzkoch upravené zákonom alebo dohodnuté účastníkmi inak.

30. Ustanovenia § 507 Občianskeho zákonníka je všeobecným ustanovením nárokov vyplývajúcich zo zodpovednosti za vady. Nároky uvedené v ustanovení § 507 Občianskeho zákonníka nadobúdateľ bude mať vtedy, ak občianskoprávny kódex pri konkrétnej zmluve alebo dohoda účastníkov neobsahuje inak. Občiansky zákonník osobitnú úpravu nárokov vyplývajúcich z vadného plnenia obsahuje pri zmluve o oprave a úprave veci (§ 655). Uvedené ustanovenie je vo vzťahu k § 507 ods. 1 Občianskeho zákonníka ustanovením špeciálnym, ktoré má prednosť týmto ustanovením. Zároveň je ustanovenie § 507 ods. 1 Občianskeho zákonníka dispozitívne, zmluvné strany si môžu nároky zo zodpovednosti za vady upraviť aj inak, tak ako je tomu aj v danej veci v zmysle Zápisu z reklamačného konania zo dňa 19.9.2018 (čl. 12).

31. S námietkou žalovaného, že okresný súd vec nesprávne právne posúdil, keď medzi stranami neprišlo k platnému uzatvoreniu dohody majúcej obsahové náležitosti dohody podľa § 507 ods. 2 Občianskeho zákonníka, sa odvolací súd nestotožnil. K uvedenému poukazuje na odsek 26 odôvodnenia napadnutého rozsudku, v ktorom okresný súd správne uzavrel, že dohoda strán v zmysle Zápisu z reklamačného konania zo dňa 19.9.2018 (čl. 12) v časti, podľa ktorej sa konateľ zhotoviteľa zaviazal v prípade nedodržania termínov uvedených pri jednotlivých vadách/dohode uhradiť náklady, ktoré objednávateľovi vzniknú s realizáciou/opravou vád a dokončenie diela do finálnej podoby uvedených v jednotlivých bodoch/ prostredníctvom tretieho subjektu/iného zhotoviteľa, je platná. V konaní nebolo sporné, že predmetný Zápis z reklamačného konania zo dňa 19.9.2018 na čl. 12 podpísali strany sporu, že žalovaný ako zhotoviteľ sa zaviazal vady v počte 19 vytknuté žalobcom odstrániť do 5.10.2018, čo však nenaplnil, ani že žalobca uhradil spoločnosti Facility SK s.r.o. (tretí subjekt) dňa 7.12.2018 (fakturovanú) sumu 4.210,39 eur (príjmový pokladničný doklad na čl. 44) za odstránenie vád na diele. V kontexte uvedeného odvolací súd konštatuje, že ustanovenie § 507 ods. 2 Občianskeho zákonníka síce neobsahuje výslovne náležitosti dohody, avšak obsah dohody je určitý a zrozumiteľný a aj podľa odvolacieho súdu je platný, keď je určite a zrozumiteľne dohodnutý záväzok žalovaného uhradiť žalobcovi ako objednávateľovi náklady, ktoré mu vzniknú s realizáciou/opravou vád prostredníctvom tretej subjektu/iného zhotoviteľa, teda nemožno uzavrieť, že by prejav konajúcej osoby bol nezrozumiteľný (neurčitý), pripúšťajúci rôzny výklad a teda podľa ani podľa odvolacieho súdu neboli naplnené predpoklady (prípadnej neplatnosti) v zmysle § 37 Občianskeho zákonníka, ktoré ani žalovaný v odvolaní vôbec neuvádza, nekonkretizuje. K uvedenému ešte odvolací súd uvádza, že výklad právnych úkonov a vo všeobecnosti zisťovanie ich obsahu nevyplýva zo žiadnych všeobecne platných zásad nezávislých od právneho poriadku, ale je založený na právnych normách - ustanoveniach platného práva, ktoré síce v podstate zodpovedajú určitým všeobecným a racionálnym predstavám ľudskej spoločnosti, ale nemusia ich nevyhnutne kopírovať. Právna úprava právnych úkonov je obsiahnutá vo všeobecných ustanoveniach Občianskeho zákonníka (§§ 34 až 42). V ustanovení § 34 Občianskeho zákonníka je obsiahnutá zákonná definícia právneho úkonu, pričom správanie subjektu, ktoré nenapĺňa znaky v zmysle definície nemožno považovať za právny úkon a právo takéto správanie nepokladá za právne relevantné. Základom právneho úkonu je správanie subjektov. Z toho vyplýva, že základnými prvkami právneho úkonu je vôľa a jej prejav. Právne následky právo priznáva len spojeniu vôle a prejavu. Právo požaduje, aby tak vôľa ako aj prejav spĺňali určité náležitosti. Vôľa musí byť daná, slobodná, vážna a určitá; prejav vôle musí byť zrozumiteľný. Objektívne právo spája s právnym úkonom, t. j. správaním subjektov konkrétne právne následky. Vôľa, ako aj jej prejav sú dôležité pri výklade právneho úkonu. Výklad (interpretácia) právneho úkonu, t. j. jeho obsahu je nevyhnutná na to, aby sa objasnil zmysle textu, aby sa zistil jeho obsah, čo je nevyhnuté na to, aby sa mohol uplatniť na vzťahy, ktoré sám upravuje, ale tiež preto, aby so dospelo k poznaniu, ktorými právnymi normami sa bude daný právny vzťah spravovať. Interpretáciou možno určiť obsah právneho úkonu, ale nikdy nemožno interpretáciou meniť obsah právneho úkonu. Pravidlá pre interpretáciu právnych úkonov sú obsiahnuté v § 35 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka. Občiansky zákonník s poukazom na § 35 ods. 2 uprednostňuje jazykový prejav a vôľa, ktorá bola prejavená, má doplnujúci, podporný význam.

32. Odvolacím dôvodom podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. f) Civilného sporového poriadku možno napadnúť výsledok činnosti súdu pri hodnotení dôkazov, na ktorého nesprávnosť je možné usudzovať len zo spôsobu, ako k nemu súd dospel. Podstata tohto odvolacieho dôvodu spočíva v tom, že bol nesprávne vytvorený skutkový základ rozhodnutia, ktorá nesprávnosť je spôsobená chybným vyhodnotením vykonaných dôkazov. K nesprávnym skutkovým zisteniam z vykonaných dôkazov súd dospeje nesprávnym vyhodnotením dôležitosti alebo pravdivosti dôkazov, alebo porušením pravidiel formálnej logiky.

33. Za skutkové zistenia, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní, sa rozumie taký výsledok hodnotenia dôkazov súdom, ktorý nezodpovedá postupu vyplývajúcemu z ustanovenia § 191 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého súd hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, vrátane toho, čo uviedli strany. Nesprávne hodnotenie dôkazov by bolo možné vytknúť súdu prvej inštancie v prípade, ak by zobral do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán nevyplývali, alebo inak nevyšli v konaní najavo, prípadne, že by si nepovšimol rozhodné skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli v konaní najavo, prípadne preto, že pri hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov strán alebo vyšli najavo inak z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti, pravdivosti alebo vierohodnosti je logický rozpor, alebo ak hodnotenie dôkazov odporuje hore uvedenému zákonnému ustanoveniu. Ak nie je možné súdu v tomto smere vytknúť žiadne pochybenie, nie je možné ani polemizovať s jeho skutkovými závermi.

34. Prioritne odvolací súd zdôrazňuje, že v zmysle § 379, § 380 ods. 1 v spojení s § 365 ods. 3 CSP je viazaný nielen rozsahom, ale aj konkrétnymi dôvodmi odvolania, ktoré odvolávajúca sa strana vymedzí v zákonom stanovenej lehote na podanie tohto opravného prostriedku. Preto odvolací súd napadnuté rozhodnutie posudzoval takmer výlučne z hľadiska odvolacieho dôvodu označeného odvolateľom. V štandardnom sporovom konaní zodpovednosť za obsahové vymedzenie odvolania v plnej miere zaťažuje odvolateľa (v prejednávanej spore žalovaného). Odvolací súd nemôže v sporovom/kontradiktórnom konaní nahrádzať nevyhnutnú procesnú aktivitu odvolateľa a formulovať namiesto neho odvolacie dôvody, resp. preskúmať rozhodnutie na základe iných, než stranou v odvolaní vznesených konkrétnych námietok.

35. Žalovaný v odvolaní namietal, že okresný súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, pokiaľ ide o rozsah fakturovaných vykonaných opráv, pričom tieto nezodpovedajú súpisu žalovaným vykonaných prác, avšak uvedené žiadnym spôsobom nekonkretizoval, zároveň namietal, že neobstojí tvrdenie okresného súdu, že právny zástupca žalovaného napriek tomu, že rozporoval platnosť dohody a cenu, rozsah opráv, opätovne súdu nepredložil v súlade s § 151 ods. 2 CSP vlastné konkrétne tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, z ktorého dôvodu okresný súd považoval popretie tvrdenia za neúčinné. Žalovaný v posudzovanom prípade nekonkretizoval, ktoré fakturované položky vykonaných opráv nezodpovedajú súpisu žalovaným vykonaných prác. Inými slovami, odvolateľ (žalovaný) rezignoval na relevantnú reakciu na záver okresného súdu, ktorý správne uzavrel, že žalovaný aj ohľadom uvedeného tvrdenia neuviedol vlastné (konkrétne) skutkové tvrdenia, z ktorého potom okresný súd správne postupoval podľa § 151 ods. 2 CSP a považoval popretie za neúčinné. Dôsledky takéhoto postupu idú výlučne na ťarchu odvolateľa. Zároveň k uvedenému odvolací súd poukazuje na to, že zo základných zásad CSP (čl. 8 základných princípov), ako aj z jeho ďalších ustanovení (§ 132 ods. 1 a 3 CSP) jasne, že predniesť skutkové tvrdenia a produkovať k nim dôkazy, ktoré podopierajú žalobou uplatnený nárok, je úlohou žalobcu. Je potom na žalovanom, aby účinky tohto procesného útoku odvrátil uplatnením prostriedkov procesnej obrany, inak sa budú nepopreté skutkové tvrdenia žalobcu považovať za nesporné (§ 151 ods. 2 CSP). Žalovaný sa tak môže brániť najmä popretím skutkových tvrdení protistrany. Ak však žalovaný poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jeho konania alebo vnímania, procesné pravidlá vyžadujú, aby zároveň uviedol vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné (§ 151 ods. 2 CSP).

36. S námietkou žalovaného, že samotný rozsah opráv žalobca špecifikoval až vo svojej záverečnej reči, pričom tam uvádzané hodnoty nie sú totožné s tým, čo podľa dohody a súpisu vykonaných prác od 13.8.2018 do 7.9.2018 mal vykonať žalovaný, sa odvolací súd nestotožnil, keď z obsahu spisu vyplýva, že žalobca prostredníctvom e-mailu zo dňa 13.11.2018 preposlal žalovanému cenovú ponuku a následne e-mailom zo dňa 17.11.2018 (na čl. 21) preposlal žalovanému upraveného vyúčtovanie prác

(rozsah a cena). Pričom tvrdenia strán sporu k uvedenému boli prednesené aj na pojednávaní dňa 25.5.2020 (zápisnica o pojednávaní na čl. 85).

37. Odvolací súd konštatuje, že po preskúmaní veci nezistil skutkové vady preskúmaného rozsudku súdu prvej inštancie a odvolací súd nevzhliadol v konaní vady, ktoré má namysli ustanovenie § 365 ods. 1 písm. f) Civilného sporového poriadku. Odvolacia námietka žalovaného o nesprávnych skutkových zisteniach súdom prvej inštancie je tak nenáležitá.

38. Skutočnosti uvedené v odvolaní žalovaným neboli spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, preto odvolací súd riadiaci sa uvedenými úvahami a osvojujúci si aj dôvody súdu prvej inštancie rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 CSP z dôvodu jeho vecnej správnosti potvrdil I. výrok (v časti sumy 3.210,- eur, úroku z omeškania 5 % ročne zo sumy 3.210,- eur od 20.6.2019 do zaplattenia) aj II. výrok (o náhrade trov konania nenapadnutý osobitnou odvolacou argumentáciou).

39. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu argumentáciu odvolateľa, už nespôsobilú ovplyvniť posúdenie rozsudku súdu prvej inštancie, odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

40. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP tak, že procesne plne úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanému právo na náhradu trov tohto odvolacieho konania v plnej výške, a to z dôvodu, že strana, ktorá mala plný úspech vo veci (žalobca), má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov proti strane, ktorá vo veci úspech nemala (žalovaný), keď nezistil dôvod pre aplikáciu ust. § 257 CSP. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

41. Zároveň dáva odvolací súd do pozornosti súdu prvej inštancie, že v I. výroku napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie došlo k zrejmej nesprávosti, keď okresný súd síce uložil žalovanému povinnosť zaplatiť plnenie v peniazoch (3.210,-), avšak opomenul uviesť aj slovné vyjadrenie slovenskej meny – euro. Uvedené je potrebné napraviť postupom podľa § 224 CSP.

42. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Tento rozsudok nemožno napadnúť odvolaním.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia dovolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).